

מסורת הש"ס

(א) [נס"א: מרן] (ב) ח"מ,
(ג) לעיל ד: ברטות חא. קוסה ו.
שנת קיב: כלים פ"יו מ"א,
(ד) כלים פכ"ו מ"ד שנת קיב.
(ה) ס"א קמתקנא, (ו) [שנת
קיב: ע"ז י: (ז) ס"א שפת,
(ח) [ג"ל אחיה], (ט) ג"ר יעב"ץ
דרכא,

הגהות הב"ח

(ב) נברא שמייה לוי סנדל
דחנן סנדל שנפסקה אחת:
(ג) רש"י ד"ה טסור מן
המדרג דחו כד"ל עם ד"ה
אכל וכו': (ה) שם מן האון
שפדיון (ו) חמדת מלכות
כלים כג"ל וחינה לקבל
טומאה נחמק: (ז) חוס' ד"ה
לא אהנן וכו' קרקפס בית
סאחסי ואין יוכל לטעול
ממנה: (ח) בא"ד דכטיל
מיעוט לגני רובא:

מוסף רש"י

הובא לקמן כד:

רבינו חננאל

[illegible][illegible]

הוא לוי קרפף יוסף מביט
 א סוקק לזירה דהא הי
 : דלא סוי. הסוק מיעוט
 ין הסלר ולהקרות לו שס
 במליל ליה לגבי רובה
 מבית סאתים ואסור
 איתמר הא מיעוטא ש
 דרב יהושע לא אמר
 סאתים אבל בית סאת
 ורב ירמיה מדיפתי מת
 שרי אמר רב הונא
 אמרן אמר בית סאת
 סאתים אסור כמאן
 הוא כחצר ומיחר: א
 אבימי והוא שעשוין
 אמר "אנ"פ שאין ע
 יהודה אקלע לבי רב
 להנהו דלא עבדי אצ
 בגבוייהו אמר ליה לא
 דאבימי אמר ליה אנא
 אמר רב נחמן אמר ש
 סאתים שלא הוקף לו
 פורץ בו פירצה יותר
 על עשר ומוחר אימי
 וגדר אמה [נפרץ אמר
 ליותר מעשר מהו א
 הכל כלי בעלי בתים
 חוקה ניק כמזויא
 כמזויא זית וסחמלו
 רמון מהו וא"ל רבי
 סנדל (6) שנפסקה אה
 מדרס נפסקה שניה ו
 המדרס אבל טמא ממ
 מאי שנא ראשונה דה
 נגמי הא (7) קיימא ראש
 פנים חדשות באו ל
 חדשות באו לכאן
 אינש איבא דאמרי כג
 כהנא רחבה שאחורי
 בו אלא כד' אמות
 פפתח לו פתח מותר
 מתירו ולא אמרן אלא
 אבל הוקף ולבסוף פ
 הוקף פשיטא לא צרי
 מהו דתימא אדעתא ו
 קרפף יותר מבית ס
 ונתמלא מים סבור
 דמו ואסיר אמר לה
 (8) דרב בריה דרב כ
 משמיה דרבא (9) מים

עושיין פסין פרק שני עירובין

כד.

לֹא אִמְרוּ אֵלֶּה דְּלֹא הוּי בֵּית כְּתוּבִים. אֵעִיג' דְּלֹא נִכְנַן קִרְפָּף פִּתּוֹת מִצִּית סְלֵחִים דִּינוּ כִּקְרָפָף בֵּית סְלֵחִים (ו) לְנִטְלֹל מִמֶּנּוּ לְחֹלֵךְ מִשְׁמֹס דְּלֹאן כְּכֹרֵה שִׁיחַ שְׁלֵשׁ חִילּוּקִים בְּשֵׁלֶשׁ מִשְׁתָּרוֹת. הַכֹּל לֹא אִסְכָּר מִיעוֹת הַגִּמְרֵה לְרוֹב שְׁלֵמוֹת נִזְרֵה שִׁפְרוֹן לֹו בְּמִלּוֹלֵה דְּלִיָּן שְׂהוֹל פִּתּוֹת מִצִּית סְלֵחִים לֹא חֲשִׁיב וְנִטְלֵה לְגַבִּי רוֹב שְׁלֵמוֹת נִזְרֵה אֲחֵל בֵּית סְלֵחִים חֲשִׁיב טַעַם לֹו בֵּית נִטְלֵה וְנִזְמֵר רוֹב אִפִּי לֹא הוּי בֵּית סְלֵחִים אֲכֹרֵר דְּנִטְלֵה (ז) לְגַבִּי רוֹב וְהוּי סְלֵחִים זָבֵר. **סְבִרְל** שְׁנַפְסָקָה זָבֵר. הוּי: הוּא הִדִּין לֹאחַ מִקְנֵה מַמֵּי דַעֲמָא מִדְּרַם דְּלֹא כְּשַׁנְפָּקָה פִּרְחָה לֵה טוֹמָאֵה מוֹ לֹא הִדְרֵה לֹא בְּלֵל מִנִּיט טוֹמָאֵה יִשְׁנֵה חֹזֶרֶת אֲחֵל דְּלֹא מִתְּכִית דְּמִפְרַשׁ בְּכּוּף פִּי'ק דְּשִׁבְתָּ (ח) (ט.)

והא דנקט ותקנה פ"ה לאשמעין
אע"ג תקנה כי נפקקה שניה
טעורה מן המדרס דפנים חדשות
נלו לנאן: **אבל** שבא מע
מדרס. פירש הקונטרס משום
דעדיין כלי הוא לאשתמושי ביה
תשמישים אחרים ולפירושו אפילו
נפקקה שניה טמא מגע מדרס
וקשה דתנן כדכיר כפיפא דך משנה
במסכת כלים בפרק כ"ו (מ"ד) לא
הספיק לתקן ראשונה עד שנפקקה
שניה טעורה ורש"י חזר זו והגיה
אלו טמא מגע מדרס דעדיין כלי
הוא וחזי למתלא קמייתא דהא
איתקנה ראשונה ולפירושו אינערך
למימי כירשא ותיקנה דאי לא נתקנה
כי נפקקה שניה אימי טמאה אפילו
מגע מדרס ואבז דמי בירשא מרי
נמי כפיפא ומיהו מימה ממי בא לו
מגע מדרס דהא בא לו מגע מדרס
מדרס יחד כגון שדרס עליו הוב
ברגלו יתקו או פאי כממעל ולן הספיק
בפסוטי על קו א"כ איכא פנים
חדשות למגע מדרס כמו למדרס ולפי
רש"י קמא ניתא דאפילו נפקקו ב
אונים טמא מגע מדרס הוול וחזי
לתשמיש אחרים ובפרק אלו קשרים
(שם דף ק"ב:) פ"ה דטמא מגע מדרס
לפי שנגע בעצמו כשהיה אב הטומאה
ולא הירא דטומאת בית הסתרים
הוא כלי קיימא לן כדמי מאיר
דלמר טמא מדרס מדפריש בפסיוות בפרק
במה המקשה (חולין דף ע"ג:) ובהעור
והרוטב (שם דף קט"ו:) טומאת בית
הסתרים היא ומה שפירש טמא נמי
דנשעת פרישתו מאחז קיבל טומאה
מאחיז אינו נראה דבפרק במה
המקשה (שם דף ע"ג:) אמרין בענין
באות מנגד גדול ואין לומר דכשמיני
כאן ראשון לראשון חשפר חזיה נעשית
מחויבת ובה לה טומאת מדרס
שטעלה לגמול וכשחזר וטפר חזיה
השניה בא לסנדל מגע מדרס מן
האחו ומי ליכא פנים חדשות דלכ"כ

תפסות בעיני דהקומן רבה (מנחות דף כז.) דלא אמרינן שבע לה טומאה ולהר"ר שמעון מיינצי"א דמפרש דלא אמרינן שבע לה טומאה היכא דטומאה בא לו מגופו אחי שפיר ועוד יס לומר דלחלוק בא מגע מדרס ומדרס יחד כשחפרה לקנדל והסנדל בא לנלוות דלא אשכח ליהוה טומאה אלא בא לו ויכין שפירו לא כאחד אחין שייך לומר גביה שבע לה טומאה וריב"א אומר דלא שייך גבי מגע פנים חדשות דאפילו נפסקו שתי אוזני ראי לקבל טומאת מגע אם מיהו להחשיש אחר ולא נחשבס חרות יחוד ממאן דכל שעה ושעה מתקנו ודעו להשתמש בו אצל לנעולו אם נפסקו שתי אוזני אפילו מתקנו ונעלה דשמו אצל כל אדם:

פשיטא לא צריכא דאית ביה בי דרי. אדרב נחמך דלמר אס פסה
 זו פסה מותר לגטול פריך דמפרש ה"ס כפחה ולבסוף הוקף
 וזהו פריך פשיטא אבל אש"ס דמפרש לא אמרן לא פריך דקמ"ל הוקף
 ולבסוף פסה לא מהני לאסוקי מהני אמוראי דלקמן (ד' דה) גבי אורנקי:
 אבר

וַיֵּמָא אֲדַעְתָּא דְּבִי דְרִי פִתְחִיה. וְלֹאֵו אֲדַעְתָּא לִהְקִיף שֵׁם רַחֲמֵה:

עין משפט
נר מצוה

כַּמֶּה א ב מִי פִּטְוֹ מֵהֶלֶל
שָׁנָה הִלְכָה ו טוֹשִׁיעַ
אִתָּה קִר שָׁנָה סָפֵיק ט:
ל ג ד מִי פִּטְוֹ מֵהֶלֶל ה
טוֹשִׁיעַ שֶׁס הִלְכָה
לֹא ה מִי פִּטְוֹ מֵהֶלֶל כִּלְס
הִלְכָה ז:
ל ב ו מִי פִּטְוֹ מֵהֶלֶל יז:
ל ג ז ה מִי פִּטְוֹ מֵהֶלֶל
שָׁנָה הִלְכָה י טוֹר שִׁיעַ
אִתָּה קִר שָׁנָה:
ל ד ט מִי שֶׁס הִלְכָה ו
טוֹשִׁיעַ אִתָּה קִר שָׁנָה
סָפֵיק יא:

יְבִינוּ חֲנָאֵל (הַמֶּסֶךְ)

[illegible]